

4.

Biskoppen over Aalborg Stift.

Aalborg, den 28. Juni 1918.

I Skrivelse af 19. ds. (Journal Nr. 3 S. 1445) har det høje Ministerium ved at fremsende et Forslag til „Lov om Adgang for evangelisk-lutherske Frimenigheder til Brug af Folkekirkens Kirker“ udbedt sig mine Ytringer om samme meddelt „saa hurtigt som efter Omstændighederne muligt“.

Saaledes foranlediget skal jeg udtale følgende:

Det af det høje Ministerium udarbejdede Forslag indvarsler en principiel Nybegyndelse i vor folkekirkelige Lovgivning. Medens man ved Bekendtgørelse af 23. August 1901 og Lov Nr. 71 af 1. April 1911 søgte at imødekomme en folkekirkelig Trang ved at give Folkekirkens Præster og Menigheder Adgang til at samarbejde i *Fællesskab* med Frimenighedernes Præster og Menighedskredse, er der her Tale om paa de samme Vilkaar at give Frimenighedskredse en Ret, som hidtil udelukkende har været tilstaaet Folkekirkens Medlemmer, og hvorved de sættes i Stand til at organisere sig indenfor Folkekirkens Rammer, uden at der er sikret noget Fællesskab med Hensyn til Ritualer, Gudstjenesteskik og Salmebog.

I og for sig vil jeg ikke have nogen principiel Indvending mod dette. Jeg har vel altid haft det Syn, som jeg ogsaa har fremsat offentligt (Dansk Kirketidende 1914 Nr. 24 Sp. 379—81), at det ønskeligste for dansk Menighedsliv vil være, om de grundtvigske Frimenigheder ikke træder i nærmere Forhold til Staten, end det kirkelige Samarbejde med deres Trosfæller i Folkekirken nødvendiggør, og jeg vilde derfor beklage, om nogen af disse Menigheder vilde attraa en saadan Stilling, som det mig tilsendte Lovforslag tilsigter at tilbyde, og herom er mig heller intet bekendt. Men skulde det være Tilfældet — skulde der virkelig i Frimenighedskredse være Ønske om at sikre sig en saadan Stilling, da vil jeg intet folkekirkeligt finde at indvende derimod, idet jeg forudsætter, at Henvi-ningen til Lov Nr. 71 af 1. April 1911 § 1 i det fremsendte Lovforslag betyder, at den i denne Paragrafs sidste Punktum indeholdte Bestemmelse vil gælde ogsaa med Hensyn til den her omhandlede Tilladelse. For Klarheds Skyld skal jeg dog anbefale, at dette udtales udtrykkelig, saaledes at i Forslagets første Punkt Ordene „saafremt Biskoppen finder“ rettes til: „saafremt og saa længe Biskoppen finder...“.

Naar det dernæst skal overdrages Biskoppen at skønne over, hvorvidt Frimenighedens Brug af Kirken ikke vil træde hindrende i Vejen for Sogne- menighedens Brug af samme, da forekommer det mig, at ogsaa her en Begrænsning bliver uomgængelig nødvendig. Ved Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 § 5, 2det Stykke, og Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 30 er der tillagt Kredse indenfor *Sognemenigheden* Ret til at bruge Sognekirken henholdsvis som Valgmenighedskirke og som Sognekirke for en Andenpræst. Fra denne Ret kan Sognets Beboere ikke være udelukkede derved, at en Frimenighedskreds forinden har lagt Beslag paa Sognekirken i al den Tid, der er anvendelig til Afholdelse af